

kommen tilstrækkeligt, hvis der i den offentlige Meddelelse fandtes Oplysning om, hvor man kunde finde den saakaldte Stiftelsesoverenskomst.

Jeg vender mig nu til det andet Punkt, overfor hvilket jeg nærer Betænkelighed, et Punkt, som jeg tillægger mere Vægt, ja, saagar betydelig Vægt. I § 7 bestemmes det nemlig, at Stifterne, naar de indbyder til offentlig Aktietegning, straks ved Offentliggørelsen af denne Indbydelse skal meddele, hvem der er Selskabets Bestyrelse og Revisorer. Det kan straks se ganske uskyldigt ud, men det er det ikke, naar man husker paa, at § 6 har bestemt, at det Møde, om hvilket jeg talte før, vælger denne Bestyrelse og disse Revisorer, med andre Ord, at det ikke bliver de almindelige Aktietegnere, som danner Selskabet, men kun den lille Klike, som stifter Selskabet, der kommer til at vælge Bestyrelse og Revisorer. Det forekommer mig, at man her har taget et Skridt i ganske forkert Retning og er kommet fra det Hensyn, der skulde være Grundlaget for Udfærdigelse af Aktieloven, nemlig Publikumshensynet, Aktionærhensynet, over til at knæsette Klikehensynet. Heller ikke paa dette Punkt tager jeg dog afgørende Stilling; idet jeg forudsætter, at Ministeren har haft bestemte Grunde til at gaa over til dette Forhold, men jeg ønsker straks at sige, at jeg foreløbig langt foretrækker den, som det synes mig, ganske naturlige Ordning, der i sin Tid har været foreslaaet i Udvalget af 1909, og som har været foreslaaet i de første af de Lovforslag, som i Aarenes Løb har været fremsatte af Ministrene i det andet høje Ting. Den gik nemlig ud paa, at Stifterne ved offentligt Udbud skal indbyde til en konstituerende Generalforsamling, og denne vælger saa Bestyrelse og Revisorer. Det forekommer mig, at denne Ordning er den eneste naturlige, og det er mig ganske uforstaaeligt, hvorledes man er kommet bort fra den.

Jeg har en ganske lille Indvending imod § 10 u, hvori det forlanges, at Stifterne skal afgive en Erklæring om, at alt, hvad der forlanges med Hensyn til Stiftelsen af et Selskab, er overholdt. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man har sat dette ind; det er overordentlig detaillerede Bestemmelser, der gælder med Hensyn til, hvad der skal finde Sted, og hvad der skal gøres. I sin Anmeldelse skal man oplyse om alle disse Punkter og saa endda ende med en Erklæring om, at de alle er opfyldte. Dette sidste er urimeligt, og jeg

henstiller, at denne Bestemmelse, hvis det forholder sig, som jeg formoder, helt stryges.

Efter § 27 skal Bestyrelsen for et Aktieselskab til Registeret indgive Selskabets Aarsregnskab, og i en senere Paragraf, saa vidt jeg husker § 48, gives der Bestemmelser om, at Handelsministeriet kan fastsætte de Afgifter, som Publikum skal erlægge, naar der ønskes Oplysninger af Registeret. Mit Spørgsmaal til den højtærede Minister i dette Forhold gaar ud paa, om Registeret er berettiget eller forpligtet til under alle Forhold at give Oplysninger til enhver Forespørger om et Selskabs Aarsregnskab. Jeg vilde nemlig finde dette ganske overordentlig betænkeligt. Medens jeg kan finde det naturligt og rigtigt, at en saadan Oplysning gives om Selskaber, hvis Aktier er Genstand for offentlig Notering paa Børsen, vil jeg finde det ganske urimeligt, hvis det skal gælde en Række mindre Selskaber, der driver en ganske almindelig Næringsvirksomhed. Det vil for Konkurrenterne kunne have Betydning at faa at vide, hvorledes Aarsregnskabet stiller sig. Ogsaa denne Bestemmelse er ny; jeg forudsætter, at Ministeren har haft en ganske bestemt Hensigt med den.

I § 36 bestemmes det, at hvis et Aktieselskab af en eller anden Grund ønsker at ophøre, skal der udnævnes Likvidatorer, og disse skal ifølge § 38 med seks Maaneders Varsel indkalde Selskabets Kreditorer. Jeg er ikke vis paa, at jeg husker rigtigt, men jeg gaar ud fra, at en privat Mand eller et Selskab, som handler under fuldt Ansvar, — altsaa hører til dem, der faar blaåt Stempel indenfor Forretningsverdenen, hvis han af en eller anden Grund ønsker at afslutte sin Virksomhed og faa Rede paa, hvem der er hans Kreditorer, — kun kan faa Bevilling til at indkalde disse med Aar og Dags Varsel. Hvis dette er rigtigt — men jeg forudsætter, at jeg kan huske fejl — synes jeg, at det er urimeligt, at Selskaber, som dækker sig under begrænset Ansvar, skal kunne indkalde Kreditorer med seks Maaneders Varsel, i alt Fald hvis denne Indkaldelse skal kunne ske med den saakaldte præklusive Virkning. Jeg ved godt, at der i Sagfører kredse er Ønske om en Forkortelse af de Frister, hvormed en saadan præklusiv Indkaldelse kan finde Sted, men jeg deler ikke dette Ønske, idet der for mig er noget utiltalende i, at en Institution eller en Person, som skylder Penge bort, med forholdsvis kort Varsel skal kunne indkalde sine Kreditorer med den Virkning, at en eller anden Kreditor